

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 998/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Г., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.Г., адвоката В.Х. и В.В.Х., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 134/13 од 06.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 228/15 од 10.09.2015. године, у седници већа одржаној 26.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.Г., адвоката В.Х. и В.В.Х., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К 134/13 од 06.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 228/15 од 10.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К 134/13 од 06.03.2015. године окривљени Ј.Г. је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године и десет месеци. Истом пресудом према окривљеном Ј.Г. изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом у трајању од пет година која се рачуна од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да: на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 144.516,00 динара; на име трошкова судског паушала исплати износ од 6.000,00 динара; правном следбенику покојног М.Д., Н.Д. и оштећеном М.Н. на име трошкова поступка исплати износ од 406.000,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Правни следбеник покојног М.Д., Н.Д. и оштећени М.Н. су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 228/15 од 10.09.2015. године уважена је жалба бранилаца окривљеног Ј.Г., па је преиначена пресуда Вишег суда у Смедереву К 134/13 од 06.03.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Ј.Г. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које је правилно оглашен кривим, осудио на казну

затвора у трајању од три године, док је у преосталом делу жалба бранилаца окривљеног, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су благовремено поднели браниоци окривљеног Ј.Г., адвокати В.Х. и В.В.Х., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, а због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер су првостепени и другостепени суд на претходно утврђено чињенично стање применили закон који се није могао применити. У вези са итакнутом повредом кривичног закона браниоци окривљеног наводе да су нижестепени судови утврдили да се критичном приликом оштећени кретао улицом у којој је постојао знак изричитих наредби „обрнути троугао“, који означава близину раскрснице на којој возач мора да уступи првенство пролаза возилима која се крећу на путу на који наилази, те у том смислу, по оцени бранилаца, оштећени није испоштовао ову наредбу и поступио је супротно члану 47. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због чега је оштећени крив за предметну саобраћајну незгоду, односно до исте не би дошло да је он поштовао знак наиласка на пут са правом првенства и обавезно заустављање пре ступања на коловоз са правом првенства.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, браниоци окривљеног у суштини полемишу са утврђеним чињеничним стањем у побијаним пресудама, односно из изведених доказа изводе чињенични закључак да се критичном приликом оштећени није придржавао члана 47. став 4. ЗОБС и да је збога тога дошло до предметне саобраћајне незгоде, за разлику од нижестепених судова, који су у побијаним пресудама оценом свих доказа утврдили да је окривљени критичном приликом поступао противно одредбама члана 43. став 1. и члана 187. став 2. ЗОБС, на који начин је угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи па је услед тога наступила и смрт једног лица.

Из наведеног, произилази да браниоци окривљеног цене изведене доказе током поступка и износе своје чињеничне закључке, а везано за то ко је критичном приликом проузроковао саобраћајну незгоду, односно услед чијег непридржавања саобраћајних прописа је дошло до саобраћајне незгоде, а који

чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, због чега браниоци окривљеног иако формално означавају повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, фактички оспоравају оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Ј.Г. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар–саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**